KLUB NOVÝCH NEWCOMERS CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ont., L5G 2A3, Canada.

No.11, Vol.25., listopad-November 1991.

Velké lidské drama

Velké lidské drama, jehož rámec tvoří tragický mezník v dějinách naší země, zachycuje ve svém vyprávění „Jan Masaryk — poslední portrét" známá americká novinářka a spisovatelka Marcia Davenportová. Její svědectví je v pravdě zasvěcené — starší generace má dosud v živé paměti, že autorka byla v kritických válečných a poválečných dobách družkou legendární osobnosti naší i světové diplomacie a hlavně zcela mimořádného člověka.

Marcia Davenportová — mimochodem autorka, která byla u nás před „sametovou revolucí" na indexu — patří k velmi úzkému okruhu lidí, jimž se podařilo proniknout vlastním poznáním na povrch vystupování Jana Masaryka před veřejností, pochopit skrytou motivaci různých činů i vzájemné působení rozporných stránek složité povahy. „Téměř každý, kdo znal Jana Masaryka, si myslel, že ho dobře zná, neboť byl přístupný, rychle chápal povahu lidí, rád žertoval a měl překvapivé a odzbrojující slabosti," uvádí Marcia Davenportová. „Myslím, že se celý svůj život učil, jak odhadnout lidi a pak zahrát na tu pravou strunu v nich, čímž je vlastně řečeno, že ovládal umění diplomacie... Pod bouřlivým povrchem byla to povaha rezervovaná, dokonce tajnůstkářská. Byl to muž různorodých a mnohostranných zájmů... Cenným přínosem jsou pasáže, týkající se přímo Jana Masaryka, vnitřní problematika Československa může připadat našemu čtenáři porůznu přece jen složitější.

Marcia Davenportová zavítala do Prahy poprvé roku 1930, přivedl ji k nám zájem o Mozarta a záměr věnovat mu svou literární práci. Praha ji učarovala, prohlásila dokonce: „Zde chci prožít zbytek života". Shodou okolností k návratu došlo až o patnáct let později.

Na stránkách knihy Jan Masaryk — poslední portrét sledujeme, jak na našeho ministra zahraničních věcí dráždivě působila moskevská ultimáta i jaké dilema znamenalo vážné (před veřejností utajované) onemocnění prezidenta Edvarda Beneše ještě před únorem 1948 — a hlavně to, co následovalo. Pak se drama rychle chýlí ke svému vyvrcholení. Marcii Davenportové je uloženo, aby spálila svou korespondenci a odletěla do Londýna. Co nevidět se tam měl objevit i Jan Masaryk. Místo toho přichází zpráva o jeho náhlé smrti.

Byl zavražděn, anebo spáchal sebevraždu? Jsou zkoumány různé záhadné stopy a pozoruhodná svědectví. S jakým výsledkem? Marcia Davenportová se zjevně ztotožňuje s názorem bývalého amerického velvyslance v Praze Laurencem Stinhardtem. „Když jsem se s ním po dlouhé době setkala," prohlašuje autorka, „mluvil promyšleně a se suchou přesností. Řekl, že prostudoval otázku jako právník. Výsledek, k němuž dospěl, byl v jeho praxi výjimečný. Ostatní právníci s ním souhlasili. „Lze seřadit všechna fakta tak, aby odpovídala jak sebevraždě, tak vraždě, a můžete si z toho pokaždé udělat zcela jasný případ," řekl.

Temný bod zůstává temným bodem. Davenportová se odhodlala k napsání knihy po tom, co došla k závěru, že nová, jednoznačná fakta, se již nemohou objevit. Nicméně závěry, týkající se samotné inkriminované doby, si udělá už sám čtenář. Dodejme, že autorka navzdory svému vysokému věku navštívila v loňském roce znovu Prahu, kde se setkala mj. s vnučkami prezidenta Masaryka — paní dr. Annou Masarykovou a paní Herbertou Masarykovou — a že vyslovila souhlas, aby nakladatelství Panorama vydalo v příštím roce i další její tvorbu — román Údolí rozhodnutí a literární práci o Mozartovi. **(ph)**

Na nedávném Mezinárodním Leteckém Dni v Abbotsford,BC, se náhodou sešli dva muži,kteří mají létání a letadla v krvi.. Vlevo je Josef Frýba, šéfredaktor znamenité čs.revue "Letectví a kosmonautika" a vpravo je Bob Velvarský,která za války létal jako stíhač u 313.čs.perutě RAF.Žije v Surrey,BC. Narodil se 22.září 1921 ve Strašicích u Rokycan; slavil tedy letos své 70.narozeniny. Letadlo je čs.jet "Albatros" L-39,který během leteckého dne vyvolal značnou pozornost.

Referendum máme, co s ním uděláme?

Hlas lidu, hlas boží. Že tato myšlenka není jen zaznamenanou metaforou zanivajicí z hlubin věků, dokazuje zavedení referenda do ústavní výzbroje současných civilizovaných států, mezi které jsme se schválením zákona o referendu zařadili i my.

Náš nový zákon umožňuje, aby se všichni občané obou našich republik vybavení volebním právem, vyslovili k otázce státoprávního uspořádání ČSFR. O návrhu na vystoupení jedné z republik z tohoto svazku se dokonce smí rozhodnout pouze formou referenda. Aby se tento způsob vyjádření názorů občanů nestal klackem, jímž budou mávat politické strany v rámci předvolebního boje, stanoví se pro vyhlášení referenda pětiměsíční odstup před skončením volebního období. Přijom kladná odpověď více než 50 procent oprávněných voličů na otázku položenou v referendu má sílu ústavního zákona. Tato podstatná skutečnost, totiž že v určitém případě nikoli rozhodnutí parlamentu, ale nás občanů bude zákonem, některým politikům vadí již z principu. Jiní se obávají předchozí manipulace veřejným míněním (na kterou se zároveň sami pečlivě připravují), jež by výsledky referenda zkreslilo, a další zase tvrdí, že se referendem nevyřeší žádný z úporných a úmorných kompetenčních sporů. Všichni svorně však soudí, že pokud by bylo referendum vyhlášeno nyní, většina občanů by se vyslovila pro zachování federace.

Netřeba si tedy namlouvat, že hlas lidu je něco, čemu by většina politiků prahla naslouchat. Spíše se zdá, že s ústy plnými zájmu o lid a národ s týmž lidem a národem hodlají manipulovat především v zájmu svém a své vlastní strany či stranička. A národnostní struny, na které ve své většině umně hrají, obvykle, bohužel, rezonují nejvíc.

Dovedu si však představit, jak by mnohým politikům výsledek referenda hovořící pro zachování federace, citelně ubral vítr z plachet. Museli by totiž přinejmenším čekat dalších pět let, než by mohli se stejnou otázkou před národ znovu předstoupit. A za tuto dobu, alespoň v to pevně doufám, se politická kultura přeci jen o něco zvýší. Ostatně na politickém nebi už mohou zářit docela jiné hvězdy, jejichž konstelace bude skutečnému hlasu lidu příznivě nakloněna

Kateřina SLÁDKOVÁ

Motorcycle venture

PRAGUE — Jawa, Czechoslovakia's largest motorcycle manufacturer, has signed a co-operation agreement with Italian motorcycle producer Cagiva, Jawa's director says.

Josef Mrva said Cagiva would take over 33 to 39 per cent of Jawa Tynec nad Sazavou when it is privatized. Cagiva intends to keep on using the Jawa trademark and plans to provide know-how and technology as well as access to its markets.

The joint venture will be a product of tripartite co-operation between Jawa, Cagiva and CZ Strakonice, which has also signed an agreement with Cagiva.

Smlouva s Tomášem Bat'ou podepsána.

Tomáš Bat'a po podepsání smlouvy 11. října 1991 večer v pražském hotelu „Diplomat" žertovně prohlásil: „Smluvní jednání trvala téměř dva roky. Čs. vláda se nedala a my taky ne. Z takového postupu vždy nakonec vzniká dobrý výsledek. Československo má největší příležitost stát se vůdčí zemí v podnikání východní Evropy. Příště už do Prahy přijedu s novými modely bot". - Bat'ova a staronová společnost bude prozatím sestávat z 30 prodejen, včetně Domu obuvi na Václavském náměstí a z rozdělovacího střediska a továrny v Dolním Němči.

Historická dohoda o vstupu firmy Bat'a zpět na čs. trh byla v pátek 11. října podepsána v pražském hotelu Diplomat. Příprava dohody trvala více než rok, kdy nebyla nouze ani o dramatické okamžiky. „Svědčí o profesionalitě obou stran, že jsme se vždy dokázali znovu sejít," řekl k tomu premiér Petr Pithart. „Jednání to byla tvrdá. U pana Bati to nepřekvapí. Jinak by nebyl, kým je. Tvrdí jsme ovšem byli i my," řekl premiér.

Podle informací MF Dnes počítá dohoda s tím, že pan Bat'a získá 30 prodejen obuvi v České republice, a to včetně pražského Domu obuvi na Václavském náměstí, všechny z majetku podniku Obchod obuvi. Třicetiprocentní podíl na této síti si nadále podrží stát. Těchto 30 prodejen představuje přibližně 16 procent české obchodní sítě. Nebudou tak porušena ustanovení antimonopolního zákona.

Jakou částku má podle včera podepsané smlouvy pan Bat'a za tyto prodejny zaplatit? Získává je za závazek vynaložit na jejich obnovu v příštích několika letech nejméně 10 miliónů dolarů. Pochopitelně, mají-li se tyto prodejny dostat na úroveň, která je v síti Bat'a běžná, bude to stát mnohem více. Dále musí firma zaplatit 17 miliónů Kčs za zásoby, které odkoupí. Firma Bat'a zahájí rovněž v nejkratší době výrobu pánské obuvi v závodě Dolní Němčí (milión párů ročně) a módní dámské obuvi na blíže neurčeném místě (podle zjištění by to mohlo být například v Rožnově).

Došlo rovněž k dohodě o převedení ochranné známky Bat'a. Ministr Vrba věc komentoval takto: „Vysvětlili jsme si s ředitelem Svitu Zlín cosi o etice. Podle mne v tomto podniku žádný pan Bat'a nepracuje."

Podpis dohody se kromě premiéra a ministra Vrby zúčastnila též ministryně Štěpová a bývalý místopředseda vlády Vlasák. Při takové účasti lze předpokládat, že povinné schválení dohody v české vládě by nemělo být problémem.

M. Grüner

(MF Dnes 12. 10. 91)

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 278-4118.

Články,objednávky inserátů,opravy adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga,Ont. L5G 2A3,Kanada.

Pokud jsou články podepsané,nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	*$ 19:00*
zámoří,lodí ...	*$ 22:00*
zámoří,letecky ...	*$ 32:00*

Čirá náhoda svedla koncem října t.r. tyto 4 krajanky: zleva-Jarmila Začalová z Popovic u Uherského Hradiště, a Dana Bezdičková z Jablonce n.Nisou;obě žijí v Mississauga,Ont. Třetí zleva je Květa Veselá ze Svitav,ČSFR a 4. Jana Polová z Opavy /žije ve Växjö,Švédsko/. Sešli se u firmy Jackie's Fabrics v Port Credit,kde Dana pracuje jako návrhářka i instruktorka kurzů šití. Naše čtenáře bude jistě zajímat, že Dana se 31. 10. stala kan.občankou.

Jednou větou

Protože se vydavatel t. l.nedostane v časové tísni k napsání tradičních vánočích gratulací a navíc:protože porto je neúměrné, přeje touto cestou všem svým příbuzným a přátelům kdekoliv ve světě: příjemné prožití vánočních svátků a úspěšný nový rok 1992!--Asi 100 osob dostalo Řád TGM v Praze:Kanada "pohořela":takto vyznamenáni byli jen-Tomáš Baťa a Ota Hora.--Po podepsání smlouvy mezi firmou Baťa a ČSFR se v čs.tisku objevila záplava článků. Náhodný výběr titulků:"Švec pro celý svět","Baťa rozvažuje", "Kolik za baťovky" a pod.--Pražský dirigent Lubomír Pešek vystoupil pohostinsky v Torontě;potěšil se setkáním s M.Brunnerem.--Když budete kupovat ledničku u firmy TASCO /3041 Dufferin St.,Toronto/ a prodávající se představí jako Marian McGregor-ová,nedejte se mýlit: narodila se jako Ševčíková v Minnesotě.--Kariéru v centrále kan.immigrace v Ottawě udělal Ludvík Meduna.--Zemřeli: Sláva Dokoupil a paní Božena Starobová.--IX.župní sokolský slet bude v červnu 92 v Torontu.--26.11.tomu bude 75 let,co se narodil známý krajan ve Vancouveru,BC, Jiří Macek. A 19.2.92 tomu bude 20 let,co zemřel jeho otec,profesor národního hospodářství dr.Josef Macek.--T.Lis,vedoucí polského TV programu v Torontě,navštívil Ostravu. Rád by dělal i vysílání české..--V Ostravě byl také Josef Mara,Video EL,London,Ont.--"Reflex" poctil třemi stránkami Zdenka Slavíka,který se usadil v Praze. P.Radosta to místy přehnal..--Další titulky čs.tisku o Baťovi:"Básník a Baťa","Architekt,Baťa a paneláky","Po Baťovi Rolný", "Baťův Zlín". Tomáš Baťa souhlasil,aby se názvu firmy v ČSFR vrátil háček nad "t".--Paní Marie Daičarová děkuje touto cestou všem,kteří doprovodili jejího manžela na poslední cestě a vyjádřili jí soustrast.--Jan Sammer z Willowdale nám poslal text petice,kterou poslal p.Rychetskému do Prahy. Týká se vztahů "emigrantů a domova".--Dědeček Edwarda Bílého z Esterhazy,Sask. přišel do Kanady v prosinci 1886. Vyprávěl o krušných začátcích.--Milan Kocourek /124 Woodridge 12,Nepean,Ont. K2B 7S9/ vydává občasník"Moravský výběr".Poslední číslo mělo 14 stran. Propaguje rovnoprávné postavení Moravy a Slezska v ČSFR.--V Clarksburgu,Ont.zemřela paní Hartmanová.--Ředitelka Král.konservatoře,odb.Mississauga: pí Dagmar Rydlová.

V Markhamu,Ont.působí jako guvernantka Martina Rošková z Frýdku-Místku. /Foto:Alena Hradská z Frenštátu p.R./

MASARYK MÍSTO LENINA

Také v Užhorodě, hlavním městě Podkarpatské Rusi, byla odstraněna socha Lenina. K tomuto aktu přivítaném na veřejné manifestaci stovkami obyvatel se spojily různé organizace, jako jsou Společnost karpatských Rusínů, ukrajinský spolek Ruch a další. I když mezi nimi existují různé názorové rozdíly, odstranění sochy je sjednotilo, protože nejen Stalin, ale i Lenin je pro ně symbolem totality, útlaku a nesvobody. Současně byla připomenuta skutečnost, že od roku 1928 stála v Užhorodě na největším náměstí socha prezidenta Československé republiky T. G. Masaryka. Svrhlo ji v roce 1938 na podzim horthyovské vojsko, ke konci druhé světové války ji odvezla nacistické armáda a později byl Masarykův pomník zničen. Nyní se jedná o novou sochu, která by byla v Užhorodě znovu instalována, aby se tím dokázalo, že Československo má skutečný zájem na osudech Podkarpatské Rusi, která k Československu patřila od roku 1919 až do roku 1939 a která byla v roce 1945 protiprávně přičleněna Stalinem k Sovětskému svazu a Ukrajině.

Residence majora kan.armády v.v. Jaromíra Kasandy v Egbert,Ont. je skoro jako malé vojenské museum. Jaromír, na obrázku vpravo,všeobecně známý jako "Jerry",byl totiž velitelem Vojenské školy pro fysickou fitnes v nedalekém výcvikovém středisku kanadské armády Camp Borden,Ont. Nedávno uvítal Jerry s manželkou Margaretou /uprostřed/ ve své residenci vzácného hosta z Československa,generál-majora Rudolfa Pernického /na obrázku vlevo/. Jerry se pochlubil,že na jeho doporučení přijala škola pro fysickou fitnes známé sokolské heslo "Mens sana in corpore sano". Miniaturní kůň s odrazovým můstkem není nad krbem jen náhodou.. Generál Pernický navštívil také museum kanadské armády v Camp Borden a s velkým zájmem si prohlédl ruční zbraně,včetně Stengunu,s kterými se jako instruktor čs. válečných parašutistů v Anglii seznámil. /Článek o gen. Pernickém a jeho skupině TUNGSTEN je na str.6 tohoto čísla;všeobecně se soudí,že to byl jeden z nejstatečnějších čs.parašutistů,kteří byli vysazeni ze západu./

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

Kampelička

740 SPADINA AVE., TORONTO, ONT. M5S 2J2
925-0557 NEBO 925-9985

Výhodné úroky na 1, 2 a 3 roky
Speciální úrok na vklady nad $30,000

Všechny vklady jsou pojištěné
u "Ontario Share and Insurance Corp."

Neplatíte servisní poplatky za:
vystavování šeků
dopředu datované šeky
bankovní šeky
telefonické transfery
zastavení výplaty šeku (stop payment)
výběry hotovosti z daného vkladu
vysoký úrok na šekovém kontě

Otevřeno:pond.,čtvrtek a pátek 10-7;úterý a středa 1(
sobota 1

kultura

SEN

JAROSLAV SEIFERT

(Poslední autorova báseň – dne 23. září by se dožil DEVADESÁTI let – tuto báseň napsal básník zhruba čtyři měsíce před svou smrtí)

Jako dítě i jako kluk
míval jsem divný sen.
Mívám ho dosud,
tíživě úzkostný
a zároveň vzrušující nadějí:
Hledám svazek klíčů,
klíčů otevírajících všecky zámky,
dveře k blahobytu
i brány ráje.
Ale přitom to nejsou paklíče,
ani se paklíčům nepodobají.
Neskřípou v zámcích,
nejsou ze železa,
nejsou z tvrdé oceli,
nejsou z kovu.
V tom je jejich tajemství.
Po procitnutí
jsem se sám sobě smával.
Kdepak něco takového!
Ale teď vím, že jsou!
A jsou tři:
Jeden je pokoj mezi národy,
jeden je nenásilná vláda,
jeden je mír v duši.
Kéž by se našly!

Koncem října byla ve 2.patře Masarykových domů, 450 B Scarborough Golf Club Rd.,Scarborough,Ont.M1G 1H1, pro veřejnost otevřena knihovna Masarykova ústavu. Náš fotograf zachytil vedoucí knihovny Julii Novotnou /vlevo/ a paní učitelku Masarykovy české a slovenské doplňovací školy L.Čarkovou /536-5342/. Knihovna je umístěna v nově zařízených moderních prostorách a nabízí zhruba asi 3.000 titulů. Knihy jsou zpracovány na kompjútru podle běžných pravidel,takže se čtenář může snadno a rychle orientovat. Výpůjční hodiny jsou stanoveny takto: pondělí a pátek od 15 do 18 hod., ve středu od 15 do 21 hod. a v sobotu od 10 do 12 hod. Další informace dostanou zájemci na tel.čísle /416/ 431-9477.

HOMELIFE

John Misek
Sales Representative
z Hluku na mor.Slovácku.

HomeLife/Peter Sukkau Realty Inc.
Realtor-Member

200 Welland Avenue
St. Catharines, Ont. L2R 2P3
Bus. 685-7316
Res. 562-5877

ČTVRT HODINY OD NIAGARSKÝCH VODOPÁDŮ...

G&B's Restaurant
SOMETHING SPECIAL

T.O. ← STREET
Q.E.W.
Niagara → NIAGARA

G&B's Restaurant
200 Niagara St.
ST. CATHARINES
646-7300

George & Hana Beneš

Otevřeno denně od 11ti hod.dop.

VALAŠSKÉ SLAVNOSTI

Tradičním krojovaným průvodem obcí **Liptál na Valašsku vyvrcholily 22. liptálské slavnosti.** Ve dvoudenním programu vystoupilo deset folklorních souborů a dechovek z Moravy a Slovenska, pozvání přijali i hosté z Bavorska a Rakouska. Součástí bohaté přehlídky byla i výstava obrazů vsetínského malíře Antonína Kaderky a ukázky z tvorby liptálského čalouníka Petra Vaculíka. O sponzorství festivalu tance, hudby a zpěvu se svorně podělilo tucet výrobních a zemědělských družstev, soukromých i státních firem z Rakouska a Československa.

Přečetli jsme

JEDNOU VĚTOU

Životopis československého prezidenta Václava Havla je od čtvrtka k dispozici nejen čtenářům v Británii, ale v celém anglicky mluvícím světě. Autorem nového pohledu na politický život Václava Havla, nazvaného „Zdráhající se prezident", je přední britský novinář Michael Simmons. Knihu vydalo londýnské nakladatelství Methuen. Na 220 stranách v devíti kapitolách sleduje autor, jinak zahraničně politický komentátor deníku THE GUARDIAN, život Václava Havla od jeho narození roku 1936. Soustředil se však především na vývoj posledních 23 let a Havlovu roli v něm. Simmonsova studie s otevřeným koncem s několika otázkami je doprovázena řadou dokumentárních fotografií. Autor o ní v Londýně řekl ČSTK, že se s Václavem Havlem setkal poprvé v roce 1987, když byl v Praze Michail Gorbačov. Titul knihy určila skutečnost, že Václav Havel se ujal úřadu až poté, co byl okolím přemluven. O účinné snaze prezidenta ČSFR se Simmons zajímal od sedmdesátých let.

Krajan J.Zouzal má problém:manželka ho přistihla při čtení "Vyškeřáka" a myslí si,že má dobrý důvod k rozvodu..--Zajímavý obsah mají poslední 2 dvojčísla "Čs.Sokola v zahraničí",který rediguje Jan Waldauf. Vyšlo už 408 čísel.--Tony Daičar nevidí žádnou logiku v tom,aby se v Praze otevřela kancelář kanadského Čs.sdružení.--Zd.Valenta z Havl.Brodu se uchytil jako chemik ve Frederictonu,N.B. --Vánoční večeře Dámského odboru bude 5.12. Tel.:Mrs.B.Rohn.--Triatlon přes býv.Železnou oponu vyhrál Martin Rydlo, v silné mezinárodní konkurenci. Žije v Oakville,Ont. a studuje na univerzitě v Kingstonu.--Rakovník byl nedávno ve znamení Ottovy rodiny. Po býv.továrníkovi byla pojmenována ulice a syn František ze Scarbora,Ont. byl předmětem zájmu místních novinářů a rozhlasu. Vzpomněl mj.Alka Jaroše,kterého komunisté popravili v r.1952.--Ont.ministr energie otevřel slavnostně 24.10. na pozemku střediska Kortright v Kleinburg,Ont. "renewable energy demonstration cottage"./Kdo to správně přeloží do češtiny,dostane 10 bodů../--Nezapomeňte na předplatné na 1992!

Pojištění je věc důvěry

SunLife of Canada

38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427.

Hlavním řečníkem letošní vzpomínkové oslavy na 28.X.1918 na Masaryktownu byl profesor torontské university Gleb Žekulin. Hrdě se hlásí ke svému ruskému původu,ale naše krajanská obec ho adoptovala bez výhrad. Vyprávěl,jak jako mladý muž musel opustit rodnou zemi a jak našel v mladé ČSR útočiště. Zdůraznil, že on a jeho přátelé zůstanou vždy vděčni Tomáši Masarykovi a mladému čs. státu. Byl to projev vysoké hodnoty.

Dluží vám peníze na bývalém pracovišti?

Dluží vám výplatu, přeplacení dovolené nebo mzdu při přerušení či ukončení pracovního poměru? Podnik zbankrotoval? Váš bývalý zaměstnavatel vám nezaplatil? Nezoufejte. *Jestliže je vaše pohledávka opodstatněná,* Ontario Employee Wage Protection Program (Ontárijský program na ochranu mzdy) vám zaplatí co vám patří...až do 5000 dolarů. Podrobnosti? V Torontě volejte 326-6293. Mimo Toronto volejte zdarma 1-800-268-9036.

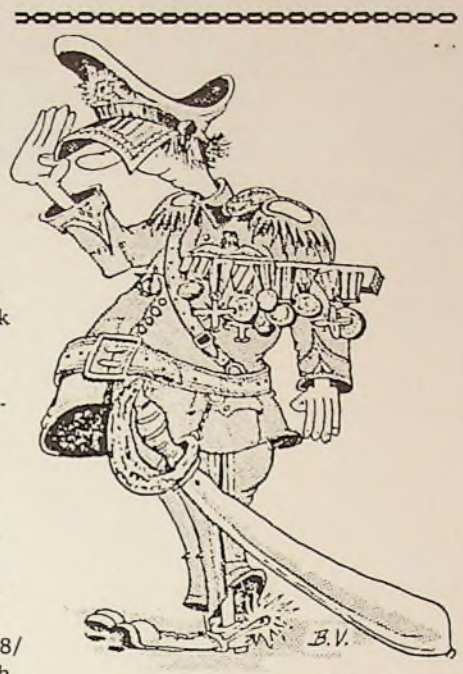
The Employee Wage Protection Program

Ontario
Ministry of Labour

Když pracujete máte dostat zaplaceno.

O LETCÍCH

Máme krásné foto plk.M.Liškutína vedle americké stíhačky F-16 z června 1991.Přineseme.--V srpnu zemřel v Anglii Vojtěch Smolík.Potřebujeme jeho základní data.--Největší zásluhu na nedávné výstavě v Plzni "Přišli ze západu" měl Martin Krátký, známý obětavý pracovník Západočeského Muzea. L.Klímek zapůjčil několik součástí let.výstroje a dokumenty.--Doma vyšla znovu kniha gen.A.Hessa "Byli jsme v Bitvě o Anglii".Velká chyba,že tam chybí jeho doslov z r.1979, který prvně vyšel v "Kan.Listech".--Sestavujeme životopis býv.velitele 310.perutě F.Webra,který zemřel nedávno v Praze.--Anton Vanko uletěl v dubnu 43 ze Slovenska do Turecka s 2-motorovým letounem B-71.Jako skaut nesouhlasil s nařízením tehdejší slovenské vlády o zákazu skautingu. Dostal se až do Anglie a sloužil u 312. čs.perutě. Přišel o život při srážce dvou stíhaček na letišti Bradwell Bay 8.12.44 a je pohřben v Brookwoodu. /Materiál dal k dispozici šéfredaktor slovenského "Skauta" Gejza Legen-Dobrodruh./--Také na článek M.Frýborta ze Scarborough, Ont. dojde.--Plk.B.Krézek zná Labrador jako nikdo jiný.--Valoušek ze Šternberga nám zapůjčil několik vzácných fotografií z války.--9 býv.letců z RAF se sešlo letos na Tesáku u Bystřice p.Hostýnem.--Zdenka Paličková upozornila na článek M.Davenportové v "New Yorker";popisuje,jak s Janem Masarykem v r.45 vítala v Praze čs.letce ze západu. --Bob Velvarský hlásí,že ho přijel z Newmarket,Ont. navštívit Josef Jílek,přítel V.Trnky a J.Losky.--Generál Vláďa Nedvěd byl v ČSFR celý měsíc;vrátil se do Austrálie 19.9.91. Ve Strunkovicích u Prachatic si u firmy UNIMAX AIR SERVICE najmul Zlín 142. Doporučuje tuto soukromou firmu:Tel./Fax 0338/86 202. Na sjezdu letců v Praze se po mnoha letech sešel s Ádou Zeleným,který žije v Anglii. Gen.Nedvěd začal psát své válečné a poválečné paměti;byl jediným čs.letcem,který se účastnil let.války proti Japonsku. V Praze si všiml,že povyšování se "vyhnulo"dr.ing.F. Martínkovi /byl technickým důstojníkem 311./ a kpt.let. S.Huňáčkovi.--V nemocnici v Geraldtonu v záp.Austrálii zemřel kpt.František Krůta,který přežil Anglii a SNP.--Lad.Sítenský připravuje velkou výstavu svých válečných fotografií.Bude to asi 300 fotografií formátu 50 x 60 cm.--Nově vyšly tyto knihy:J.Sehnal a Jiří Rajlich: "Stíhací pilot" a A.Šiška:"KX-B neodpovídá". První zachycuje na 190ti stranách osudy L.Šroma.--A.Hess ml. žije v Pratteln ve Švýcarsku.--M.A.Liškutín odletěl z Anglie do Prahy,aby podepsal první výtisky své knihy "Letecká služba"; vyšla v nakladatelství SVĚT KŘÍDEL v Chebu. Od 6.12. bude v Přerově a v Olomouci.--S. Spurný nám z Přerova poslal krásné foto z nedávného Leteckého dne. Z USA tam byl F.Peřina. Foto přineseme. --V Chicagu zemřela Marie Selucká,vdova po mechanikovi od 311.--Míla Pajer píše věcné kapitoly pro "Nár.Osvobození".Seriál nazval "Křídla míří nad Německo".--"Bulletin LHS",za redakce S.Dudka,obsahuje zajímavé informace pro historiky. Adresa:K louži 10,101 00 Praha 10.--Am.velvyslankyně Shirley Temple-Black-ová byla v Lipníku n.Bečvou,kde odhalila pomníček am.letci M. Zeberskému,který tam zahynul v r.1944. Navštívila též Troubky,Rkytnici,Napajedla a Kašavu.--V Praze vyšly ukázky z připravované knihy Jar.Hermana;týkaly se F.Peřiny a I.Tondra.--Plk.Jar.Muzika vyprávěl o svých vál. osudech red."Respektu".--Týž list se zmínil o události v dubnu 1949,kdy se z letiště v Chocni pokusilo uletět na západ 5 absolventů Voj.let.akademie,ve dvou sportovních letadlech. Pokus se nezdařil. Dnes žijí již jen 2 účastníci,ale jejich úplná rehabilitace není stále dokončena.--V "Respektu" vyšla také fotografie plk.L. Volky,který žije v Lindehurst,NY.--Býv.kapitán Liberátora 311.perutě,Jarda Polívka,se v Paradise,CA.sešel se svým býv.telegrafistou Hanušem Groszem,MD.,který je profesorem medicíny v Indianapolis,IN. a byl povýšen na majora let.v.v.--Místopředseda Svazu letců ČSFR,plk. Josef Váňa,sestavil ve spolupráci s náčelníkem správy čs.letectva, gen.mjr. Karlem Hrubým, zevrubnou zprávu o rehabilitaci býv.příslušníků RAF,na všech frontách v letech 1939-45. Zpráva má 8 stran a máme kopii. Vyplývá z ní mj.,že Plaketa Nadace Jiřího z Poděbrad byla udělena čtyřem Angličanům: G/C K.S.Batchelor,W/C G.L. Sinclair,Air-Vice Marshal L.W.Gill a G.W.Shaw,který u 311.perutě nalétal 900 operačních hodin jako navigátor. /Chyba se stala,že toto čs.vyznamenání nedostal G/C Ron Hockey,který velel 138.RAF peruti pro zvláštní úkoly, kde sloužili i naši /Knaifl,Leo Anderle a j./ a osobně pilotoval Halifax,s kterého 28.12.41 vyskočili Gabčík s Kubišem a 5 dalších čs.parašutistů. K nápravě může dojít v červnu 1992, kdy plk.Hockey bude přítomen na tryznách v kostele v Praze a v Ležákách, 50 let po heydrichiádě./--Novinka: po gen.Kubizniakovi se stal velitelem čs.letectva a proti-vzdušné obrany státu genmjr.ing. Jan Ploc.--Rozkazem ministra obrany č.0129/91 čl.7 byla Jánovi Ambrušovi vrácena hodnost brigádního generála /dnešní genmjr./ a je naděje,že bude povýšen na genpor. --"Jihoč.Pravda"měla článek o J.Dygrýnovi-Ligotickém.

Bohumil Velvarský,rezident Surrey, BC/, přesná adresa: 9786-120th St.,Surrey,BC V3V 4C6,Kanada/ , RAF č.78 8543, se v září t.r. ve zdraví dožil svých 70.narozenin,ale už také jako novopečený plukovník let.v.v. rozkazem čs.fed.ministra obrany Miloše Dobrovského. Z toho všeho vznikl tento autoportrét.. Ostruhy proto,že za války i později v rámci RAF řídil tisíce koní..

Z archívu Boba Velvarského,na fotce vpravo:v roce 1943 se k čs.letcům v Kanadě připojil muž jménem SCHUCK-KOLBEN,který žil až do té doby v USA. Je na obrázku vlevo v uniformě leteckého kadeta,nejspíš v Calgary,Alberta. Říkalo se o něm,že jeho dědeček byl zakladatelem Českomoravské Kolben-Daněk v Praze. Boba by zajímalo,co se s ním stalo za války,kde se usadil po válce, zda vůbec žije a kdo má jeho adresu.

V této sezoně radosti a dobré vůle, vítáme tuto příležitost, přát všem našim zákazníkům - příznivcům - krajanům

PŘÍJEMNÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ
štěstí, úspěch a hlavně zdraví
v NOVÉM ROCE *1992*

Bata FOOTWEAR
DIVISION OF BATA INDUSTRIES LIMITED
BATAWA•ONTARIO•KOK 1E0

O VOJÁCÍCH

Ústřední orgán kanadských veteránů "Legion" měl v listopadovém čísle článek "Czech mates" s barevnou fotografií V.Dufka,Jerry Kytla a F.Katrňáka s kan.vlajkou při sjezdu vojáků v Praze. Článek redakci poslal Petr /"E.P."/ Tesař z Oakville, Ont. Zmínil se také o odhalení pamětní desky v Záborčí, kde se narodil velitel Čs.samostatné brigády v Anglii, gen.Alois Liška.--Nakladatelství "Naše Vojsko"připravuje vzpomínkovou knihu o Josefu Buršíkovi. Kdo ho znal,může poslat vzpomínku a fotografii na:J.Drebota,"Nár.Osvobození",Legerova 22,120 49 Praha 2.--Pestrou vojenskou kariéru Vladimíra Pavezky z Renfrew, Ont. s fotografií přineseme co nejdřív..--Souček z Brazilie nám půjčil foto tanku Cromwell u Dunkirku s R.Pochopem a Š.Hudíkem. --Gen.Anton Petrák s paní se zotavili v Piešťanech.--Vzpomeneme 160.výročí založení Cizinecké legie.--Arm.generál Vojtěch Luža má nyní pamětní desku v Brně. Odhalil ji jeho válečný spolupracovník ing.A.Vostřejš,který 14.12.90 na Vys.učení technickém v Brně dostal čestnou vědeckou hodnost doktora věd.--Josef Šnejdárek byl armádním generálem čs.i francouzským. Narodil se v Napajedlích 2.4.1875,zemřel v sev.Africe v r.1945. Kdo zná datum?--Gen.Ján Golián přišel na svět v Dombováru v Maďarsku 26. 1.1906 ze slovenských rodičů. Byl znamenitým vojenským jezdcem. Jeho smrt v r.1945 je stále opředena záhadami.--v zásobě máme zajímavý článek ing.Gustava Svobody týkající se přepravy čs. samostatné obrněné brigády ve dnech 31.8.až 9.9.44 do Francie. Šlo celkem o 4.312 osob.--Plk.Bohumil Borecký byl zatčen NKVD 10.6.49,když sloužil jako zástupce velitele 5.divise v Hradci a zavlečen do Sov.svazu,kde za záhadných okolností přišel o život. Prý byl rozdrcen při posunování vlaků na Urále;Sověti věděli,že jako důstojník 8.horského pluku naších ruských lehií bojoval proti bolševikům.--Kpt.Ant.Kouřil nám sdělil další jména absolventů důstojnické školy v Haifě z března 1943;fotografii jsme otiskli 15.2.88: Zeman,Kučera,Pašek,Bernas,Filipovič,Josef Hercz,Kubina,Zahrádka,Steiner,Knöpfelmacher,Novotný,Kluger, Kouřil,Šik,Krajčovič,Leo Pollak,Lehár,Kudr,Kolařík,Olejár,Gura, Benák a Ševčovič.--Karel Kudera byl za odboj proti něm.okupantům vězněn za války; trpěl také v 50.letech od čs.komunistů.-- V boji o Bílou Cerekev padl 30.12.43 rotmistr Rudolf Vašek,rodák z Vídně.--V bojích s Maďary v březnu 1939 na Podk.Rusi se vyznamenala 12.pěší divise čs.armády. Jedním z padlých byl Fr. Tulis.--Z historie Francouzské Cizinecké Legie:prvními Čechy, kteří se stali jejími důstojníky byl baron Audriczký,Dostál a Štafl, po intervenci ruského carského vojenského attaché v Paříži.--A.Kraus nám z Anglie sdělil,že Michalec byl duchovním 1.pluku v r.1940 a že později se asi stal evangelíkem,protože se oženil a měl děti. Braun byl JUDr. A.Kraus se domnívá,že generálem v.v. se měl stát také plk.K. Procházka,protože to byl "důstojník z povolání a navíc inteligentní,vzdělaný a civilisovaný člověk".

● Legionáři k 28. říjnu

LONDÝN (zč) — Bezvýhradnou podporu jednotnému státu Čechů a Slováků a demokratické cestě ČSFR vyslovila Československé obec legionářská v zahraničí na oslavě 28. října v Londýně.

V hlavním projevu vyslovil Václav Holub, bývalý poslanec Národního shromáždění, uspokojení nad porážkou totality. Za hlavní nebezpečí mladé demokracie označil rozbíječský nacionalismus a stále silné postavení bývalých komunistů.

Také populární západní důstojník, Josef Svatoň, byl nedávno povýšen na plukovníka v.v. Dověděl se to ve Žďáru nad Sázavou, kde po 3 měsíce obětavě učil anglický jazyk. Po návratu ze staré vlasti ho koncem října přišla přivítat nejen jeho nejbližší rodina,ale i jeho blízcí přátelé. Šestá zleva je hlava rodiny /paní Svatoňová/,za ní plk.Svatoň. Další je náhodná návštěvnice ze Svitav a z Brna,paní Květuše Veselá; pochlubila se,že jejím koníčkem je sbírání pohlednic a že jich zatím nasbírala "jen" 170.000. Protože míří na 200.000,uvítá jistě,když jí čtenáři "KL" pošlou ze svého okolí pěknou pohlednici na:K.Veselá,Bezručova 24, 568 02 Svitavy,ČSFR-Czechoslovakia.

JEDEN ZE STATEČNÝCH

Z knihy J.Šolce "Bylo málo mužů".

Karel Hora pocházel z Poděbrad. Byl záložním důstojníkem 45. pěšího pluku a zářijová krize v roce 1938 jej zastihla na druhé straně světa. V ecuadorském Quajaquilu byl majitelem společnosti Export-Import PRAGA. Z Československa dovážel zbraně, sklo, průmyslové výrobky a vyvážel kávu, kakao,-balzové dřevo apod. Na jaře 1939 jeho podnik zničil požár, což urychlilo jeho rozhodnutí k návratu do vlasti. Italskou lodí Virgilio odplul do Marseilles a v době této cesty zničilo Německo 15. března 1939 i zbytek Československa.

Po poradě s tehdejším čs. vojenským atašé ve Francii plk. Kalinou vstoupil do cizinecké legie v naději, že po zahájení války bude převeden do případné čs. armády. Tak nastoupil 4. 4. 1939 pozoruhodnou vojenskou dráhu, netuše, že se stane jeho celoživotním osudem. Když byla válka zahájena, nepovolily francouzské úřady K. Horovi přestup do čs. vojska ve Francii, zřejmě proto, že jeho služba v legii byla sjednána mimo rámec pozdější dohody. Tak byl jako legionář ev. č. 81866 2. roty 11. pěšího pluku odvelen na frontu, kde se zúčastnil místních bojů na úsecích Ivord, Verdun, Saint Mihiel, Commercy, Void a Vancouleurs. 18. 6. 1940 byl u Saint Germain sur Meuse těžce raněn, převezen do nemocnice v Epinalu a tam zajat. Znal v té době již sedm řečí a pro své jazykové znalosti se stal tlumočníkem velitele zajateckého tábora č. 118. Vydával se za Španěla Carlose Fernandeze. Ze zajateckého tábora uprchl 6. 11. 1940 na neobsazené území, kde byl zatčen a předán cizinecké legii. Ta jej 31. 1. 1941 jako 60% invalidu propustila ze svých služeb s měsíční rentou 300 Fr.

Pracoval v zemědělství v okolí Chaponost, Charnay a Marseilles. Zde navázal kontakt s francouzským odbojem. Po obsazení jižní Francie uprchl za pomoci českého krajana Václava Růžičky do Španělska a přes Portugalsko nakonec po strastiplné cestě dorazil na lodi S. S. Samaria do Anglie. Zde se hlásil do čs. armády, ale pro zranění a jeho následky (amputované dva prsty pravé ruky) přijat nebyl. Přijala jej však do svých služeb Armáda Svobodné Francie (FFL) a poručík Hora nastoupil službu u 9. roty, 3. praporu, 13. polobrigády cizinecké legie v Alžíru. Odtud se na jaře 1944 vrátil zpět do Anglie, neboť se přihlásil na výzvu II. odboru francouzské armády jako dobrovolník pro akce v německém zázemí. Po tvrdém pozemním a vzdušném výcviku byl pod jménem Alain Yvon určen k seskoku v prostoru AVERGNE-CONTAL v kraji Clermond Ferrand k dispozici velitele mezispojenecké mise britského majora Vesteura a velitele partyzánské divize FFI plk. Mortiera s úkolem převzít velení nad divizní rotou a plnit funkci instruktora pro diverzi a sabotáž.

Operace byla provedena v rámci projektu JEDBURGH 12. 8. 1944 s úspěchem. Současně byla vysazena zásilka zbraní a trhavin.

Por. Hora byl zařazen ke štábu divize AVERGNE a působil zde pod krycím jménem, na které měl vystaveny doklady, nebo také jako „poručík Charles“. Po krátké aklimatizaci zahájil úspěšnou bojovou činnost, na jejímž počátku byla izolace a postupná kapitulace posádky vodní elektrárny v Royacu, kterou kombinovanými destrukčními akcemi a jednáním donutil ke kapitulaci. Po vylodění spojenců v jižní Francii byl jmenován velitelem úderné roty zesílené 12 americkými parašutisty. S touto jednotkou zničil automobilovou základnu německé armády v Saint Flouru, provedl destrukci železničního tunelu v Lioranu, v němž zablokoval německý vojenský transport. Úderná rota K. Hory byla motorizována a dobyla města Aurilac a Clermond Ferrand, kde osvobodila internační tábor Arabů. Okamžitě je vyzbrojila a s jejich pomocí se zmocnila Vichy. K rozhodujícímu střetnutí s ustupujícími jednotkami německé armády došlo v tomto kraji u Saint Porcainu, kde Horova skupina provedla destrukci 22 mostů přes řeky Loiru a Allier a znemožnila tak německý ústup od Bordeaux. Hora byl v této situaci opět parlamentářem a dosáhl v jednání s velitelem německého armádního sboru gen. Elsterem kapitulace. 31. 8. 1944 byl oddíl přesunut zpět do Clermond Ferrand, odkud byl odeslán do Lyonu k zajištění a odminování mostů přes Rhônu a Saônu. Úkol byl splněn částečně, Horova skupina zachránila mosty Intendance a po bojích i La Guilesière, kde se sloučila s útočícími jednotkami 1. francouzské armády.

1. 10. 1944 byl por. Hora odeslán do Paříže k dispozici II. odboru hlavního štábu francouzské armády. 7. 10. odletěl na dovolenou do Londýna, kde byl představen gen. Ingrovi a prezidentu Benešovi. Při této příležitosti mu byla na MNO učiněna nabídka seskočit v hodnosti podplukovníka na Slovensko jako instruktor partyzánů pro záškodnický diverzní a sabotážní boj, kterou hrdě odmítl, a vrátil se zpět do řad francouzské armády. Do konce války bojoval v rámci mise A 220 u XXI. armádního sboru v Porúří jako specialista na průzkum a diverzi na frontě. 18. 3. 1945 provedl linii fronty rotu amerických RANGERS do východiska útoku na město Herne, při kterém sám zajal posádku protitankového opěrného bodu v síle 25 mužů. Konec války jej zastihl v Belgii a Holandsku.

Poručík Hora byl velmi úspěšný. Byl vyznamenán americkým řádem Purpurového srdce a rytířským a důstojnickým stupněm francouzské Čestné legie[242].

Toronto,květen 1979: zleva-paní Horová,plk.gšt.Karel Hora a paní A.Šejnohová /žije v Ottawě/. Své zážitky z Indočíny popsal v knize"Moje matka,Cizinecká legie". Plk.Karel Hora zemřel před několika lety na Korzice.

O PARAŠUTISTECH

Máme na skladě omezený počet znamenité dokumentární knížky Jar.Čvančary "Akce atentát",127 stran. Obsahuje stovky fotografií,z nichž některé dosud nebyly nikde publikovány. Zájemci mohou poslat $10 na "Kan. Listy" a knížku dostanou obratem pošty.--Jiným aktivním členem "Společnosti pro zachování památky Ležáků" je dr.M. Vondráček z Včelákova. Označil náhlou smrt ing.Vitáčka v Chrudimi za nenahraditelnou, pro jeho pečlivost,píli,důslednost a obětavost.--Pardubice mají konečně Košťálovu ulici. Po majiteli Veselky,který tam zaměstnával Valčíka a skončil na popravišti v pardubickém Zámečku. Jeho syn v Torontě nyní diskutuje s primátorem města, jaké křestní jméno otce mají dát na tabulky, pokud křestní jméno významného pardubického vlastence vůbec musí v názvu ulice být. Paní Košťálová,vdova po Arnoštovi, zemřela ve staré vlasti,ale před tím navštívila svého syna a dceru v Kanadě. Na události v době heydrichiády se dobře pamatuje pí Libuše Melounová,příbuzná Košťálovy rodiny.--Pravou totožnost Josefa Valčíka se Gestapo dovědělo od pardubického fotografa Vomáčky,ke kterému dotyčný šel pro foto na falešný osobní průkaz;tuto fotografii našlo Gestapo v Praze u škpt.Morávka,když ho zaskočilo u Trojského mostu. --Michael G.Madera /pův.jménem Eröss/ z paraskupiny COURRIER 5 žije na adrese: 5949 West Cermak Rd.,Chicago.IL.60650,USA.--"Obrana lidu" přinesla v srpnu dobrý článek Vladimíra Marka "Profík Hockey" s fotografií letce,který na čs.území dopravil několik paraskupin. V článku je zmínka,že 138.peruť měla sice na území Polska několik set přistávacích ploch pro těžké bombardéry /zvláště když operovala ze základen v Itálii/,ale největší ztráty /celkem 250 členů posádek/ ztratila peruť,když se během varšavského pokoušela zásobovat varšavské povstalce léky a potravinami. "Sověti po nás pálili jako zběsilí",konstatoval plk. Hockey během interview.--Gen.Rudolf Pernický navštívil nedávno novou radnici v Mississauga a shlédl Wallenbergovu ulici /tento švédský diplomat je v sovětských vězeních od ledna 45/. --Parašutista J.O.Vrána z Kalifornie navštívil Sokoly v Jablůnce-Pržnu na moravském Valašsku. Pochlubil se,že je starostou Sokola v San Francisku.--Gen.ing.Rudolf Krzák, tajemník Čs. svazu bojovníků za svobodu a proti fašismu /Federální výbor/, uvítal plán kanadského historika dr.Stafforda /autora knihy o SOE/ navštívit Prahu v červnu 1992. Protože má přístup k archívu SOE,bylo by pěkné,kdyby jeho nová kniha se zabývala akcemi čs.parašutistů v rámci SOE.--Ing.Jaroslav Cirkl z Turnova měl v říjnu t.r. 2 dobře navštívené přednášky o záp.parašutistech. --Skupina členů ZO ČSBS z Uh.Hradiště našla na jednom hřbitově ve Vídni hroby popravených příbuzných a pomocníků čs.parašutistů. Např.sestra jednoho z nich,Anna Cupalová, byla popravena 30. 6.1943. Celkem 25 osob je pochováno poblíž vkusného památníku,na kterém je však nápis "Zemřeli pro Rakousko". Protože lidé z Jankovic a Velehradu na moravském Slovácku zemřeli pro ČSR,jedná se nyní s rak.úřady o postavení menšího památníku pro ně.--Plk.Ron Hockey nám sdělil,že v září měla jeho bývalá 138.RAF peruť výroční sjezd v Anglii. Měl tam hlavní referát: o zajímavé cestě po Čechách a Moravě v červnu t.r. V pamětní síni býv.RAF letiště v Tempsfordu odhalil plk.Hockey repliku desky,kterou dal zhotovit pro kostel v Resslově ulici v Praze a pro muzeum v Ležákách. O týden později byl plk.Hockey v Newark-on-Trent,kde je pomníček 250ti RAF letcům,kteří přišli o život nad Varšavou v r.1944.Seděl vedle čs.velvyslance dr.Dudy.--Robert Matula uvítal myšlenku,že do Prahy v červnu 92 pojede dr.David Stafford,výkonný ředitel Kan.Institutu pro mezinárodní záležitosti. Zná ho dobře z Viktorie, BC.--Na pomník čs.parašutistům se podle zprávy gen.Krzáka zatím sešlo asi 7.600 dolarů,ale potřebují nejméně 20.000 dolarů.Dary můžete poslat přes "Kanadské Listy"..

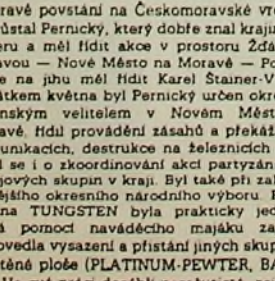
Dr.Zdeněk Jelínek.

V minulém čísle jsme přinesli fotku strážmistra Kněze, který pomáhal radiotelegrafistovi Potůčkovi ze skupiny "SILVER A" v Ležákách. Mezitím se ozvala paní Jiřina Slámová /539 55 Miřetice 75,ČSFR/, předsedkyně Společnosti pro zachování památky Ležáků. Plánuje již nyní program tryzny k 50.výročí ležácké tragedie; má kolem sebe skupinu obětavých pracovníků,včetně paní starostky Miřetic,ing. Marie Pleskotové. Doufají, že mezi účastníky tryzny bude hlava státu, ale i představitelé federální vlády;očekávají,že opět přijede Group Captain Ron Hockey,býv.velitel 138.perutě pro zvláštní účely,který osobně pilotoval Halifax,s kterého seskočili nejen Gabčík s Kubišem,ale i paraskupiny "SILVER A" a "SILVER B". Dopis ing.Slámové obsahoval také 2 smutné zprávy: 30.9.zemřel v Chrudimi ing.Josef Vitáček,66, kterého nazvala "srdcem Společnosti!" Na prvním obrázku shora je druhý zprava; je pobaven gestem neznámé ženy vůči letci Hockeymu. Krátce po ing.Vitáčkovi zemřel v Pusté Rybné Jan Pavliš, který se v r.1942 učil mlynářskému řemeslu ve Švandově mlýně a unikl popravě jen zázrakem,protože v den zatýkání v Ležákách byl ve škole v Pardubicích,kde byl varován a skryl se. Pavliš je na obrázku třetím. S ním je vlevo Jarmila Doležalová a vpravo Marie Jeřábková,obě z Včelákova. Jde o Štulíkovy sestry. Obrázek uprostřed:zleva-Petr Vaško,paní Knězová,zcela vzadu Jiřina Slámová,paní Vašková,mladý Kněz,Pavel Vaško a gen.Rudolf Krzák.Na shledanou letos v Ležákách!

Rudolf Pernický
(TUNGSTEN)

vysílačka: 0; pouze radiomaják EUREKA
složení: Rudolf Pernický (velitel)
Leopold Musil
úkol: převzít prakticky velení nad paraskupinou CALCIUM, navázat na domácí odboj, přijímat pomocí radiomajáku speciální letadla a výsadky osob i materiálu
prostor působení: Českomoravská vrchovina
předpokládaný DP: Vortová u Hlinska
skutečný DP: mezi Libenicemi, Gruntou a Kaňkem u Kutné Hory
výsadek proveden: v noci z 21. na 22. prosince 1944
výsledek: Parašutisté přistáli dobře, jen Leopoldu Musilovi se utrhl nožní zásobník, parašutisté ho však nalezli, ukryli padáky a vydali se na cestu. 22. prosinec 1944 strávili na vrchu Kaňk u Kutné Hory, kde se také zorientovali. Pak se vydali na namáhavý pochod na záchytnou adresu v penzionu Cyrila Musila ve Studnicích u Nového Města na Moravě. Tam se také setkali s vedoucími představiteli Rady tří — Karlem Štainerem-Veselým, velitelem skupiny Generál Svatoň Rady tří Otou Kafkou-Březou a parašutistou Františkem Širokým, kterému pro skupinu CALCIUM předali nové krystaly určené pro vysílačku MILADU. Asi po čtrnácti dnech, kdy si vyléčili omrzliny, přešli Pernický s Musilem do Radešínské Svratky a odtud pak za pomoci svého ubytovatele Ludvíka Homoly hledali u Drásova, Čebína, Zvole a Hodíškova nové přijímací plochy; nebylo jich však použito. Počátkem února byla po dohodě s Londýnem připravena mezi Novým Městem na Moravě a Velkým Meziříčím plocha Rybník pro příjem skupiny PLATINUM-PEWTER; letadlo však použilo pouze signálů Musilovy EUREKY a skupinu vysadilo až v Železných horách. Shoz zbraní, hlášený na 17. února na plochu Potok (blízko Pohledce u Nového Města) byl chybně vysazen v blízkosti Útěchova u Brna a z větší části se ho zmocnili Němci. V únoru a březnu zprostředkovává Pernický styk mezi CALCIEM a Štainerem-Veselým a zároveň vyhledává další plochy a zajišťuje další shozy. I s Musilem přechází do Hlinného, odkud chodili s EUREKOU na ohlášené shozy. V březnu Musil onemocněl a na shozy pak s EUREKOU chodil sám Pernický. 21. března se přijímací skupina dostala do přestřelky a ztěží byla zachráněna EUREKA. Z ohlášených shozů však nebyl — až na případ u Útěchova a seskok kpt. Pavla Hromka (operace BAUXITE) na ploše Rybník — žádný uskutečněn. Pernický stále spolupracuje jak s Radou tří, tak s paraskupinou PLATINUM-PEWTER a ve spolupráci s jejich veliteli (Karlem Štainerem-Veselým a Jaromírem Nechanským) řídí v oblasti Novoměstska a Velkomeziříčska odbojovou činnost. Zajišťoval též přesun politického vedoucího Rady tří prof. dr. Josefa Grni do Košic. To už byl konec dubna, kdy Pernický jako koordinační činitel proponovaného povstání v českých zemích postupuje stále k jihu, k Velkému Meziříčí, Veverské Bitýšce a Náměšti nad Oslavou. Při přípravě povstání na Českomoravské vrchovině zůstal Pernický, který dobře znal krajinu, na severu a měl řídit akce v prostoru Žďár nad Sázavou — Nové Město na Moravě — Polička. Akce na jihu měl řídit Karel Štainer-Veselý. Počátkem května byl Pernický určen okresním vojenským velitelem v Novém Městě na Moravě, řídil provádění zásahů a překážek na komunikacích, destrukce na železnicích a pokusil se i o zkoordinování akcí partyzánských a bojových skupin v kraji. Byl také při založení tamějšího okresního národního výboru. Paraskupina TUNGSTEN byla prakticky jedinou, která pomocí naváděcího majáku zajistila a provedla vysazení a přistání jiných skupin na zajištěné ploše (PLATINUM-PEWTER, BAUXITE). Ve své práci dosáhli parašutisté, zejména Rudolf Pernický, obdivuhodných výsledků.

Z ČESKOSLOVENSKA

K 47.výročí SNP:

Čs. prezident Václav Havel opustil manifestaci v Bratislavě

Prezident V. Havel přicestoval do hlavního města Slovenska přímo z USA. Po příletu se zúčastnil slavnostního otevření Kanceláře prezidenta ČSFR v Bratislavě. Pak se sešel s novináři, aby jim podal informaci o výsledcích své cesty do Spojených států, a zúčastnil se slavnostního matiné ve Slovenském národním divadle, při němž byly uvedeny Biblické písně Antonína Dvořáka. Vyvrcholením prezidentova několikahodinového pobytu v Bratislavě měla být jeho účast na manifestaci k výročí vzniku společného státu Čechů s Slováků na bratislavském náměstí SNP.

Už před příjezdem hlavy státu byla na náměstí značně napjatá atmosféra. Někteří demonstranti házeli na tribunu obsazenou zástupci společného státu vajíčka. Přesto se V. Havel na tribunu v doprovodu představitelů federace a Slovenské i České republiky odvážně dostavil. Předstoupil před mikrofon a náměstí, kde se střetávalo volání na podporu federace s výkřiky „Dost bylo Havla!„ a „Dost bylo Prahy!" vyzval k dvěma minutám ticha k uctění památky těch, kdo kdekoliv a kdykoliv položili život za svobodu českého a slovenského národa. Byl to velice taktický krok, aby si prezident mohl „zmapovat" situaci. Zástupci společného státu ukázněně zmlkli, separatisté v pokřiku pokračovali. Projevili tak naprostou neúctu jak k padlým z první světové války, tak i obětem fašismu a komunismu.

Prezident v důsledku tohoto nekulturního chování tribunu opustil a manifestace byla předčasně ukončena. Teprve po jeho náhlém odjezdu se šokovaní zástupci federace zmohli na odpověď. Ve chvíli, kdy televizní přenos z Bratislavy končil, nad náměstím zazněla slova písně „Kde domov můj", první části československé státní hymny.

Slovenská reportérka Československého rozhlasu, která informovala posluchače o průběhu manifestací na Václavském náměstí v Praze, dobře koordinovaných, z nichž první se konala k výročí 28. října 1918, druhá na podporu společného státu a třetí byla orientována proti pozůstatkům komunismu, řekla, že se za narušení manifestace v Bratislavě stydí.

Nejnovější výzkum veřejného mínění ukázal, že na Slovensku vyhlášení Slovenského státu požaduje jen 17% obyvatelstva. Na náměstí SNP přišlo přibližně 15 tisíc osob, z nichž separatisté tvořili asi čtvrtinu, avšak čtvrtinu velice halasnou. Mnoho Slováků narušení jubilejní manifestace kritizuje, ale vcelku možno říct, že na Slovensku se už nějaký čas šíří strach.

Po návratu do hlavního města ČSFR velice unavený prezident V. Havel ve Vladislavském sále Pražského hradu vyznamenal více než sto osobností, které se zasloužily o demokracii, svobodu a lidská práva; mezi nimi Josefa kardinála Berana, Františka kardinála Tomáška a břevnovského opata Anastáze Opaska, OSB. Za zesnulé převzali řád pozůstalí. Mezi vyznamenanými je také mnoho význačných osobností čs. exilu.

"Hlas národa", Chicago.

Prý s ohledem na současnou náladu na Slovensku byla z prodeje stažena knížka J.Opata "Masaryk a Slovensko".--Vasil Biľak zahradničí a štípe dřevo v předměstí Bratislavi. Nešije.--Podle jedněch žije na Slovensku jen 17.000 Rusínů,podle jiných jich je na 200.000.--Asi vtip: ministři budoucího samostatného Slovenska prý budou mít čestný titul "grof".--Čs. tisk přinesl podrobnosti o přepadení věznice v Litoměřicích 12.5.49 skupinou vlastenců vedených V.Polesným. Byl skautem.--Prez:Havel si nechá odhlasovat mimořádné pravomoci,pro případ těžkostí. Na Slovensku?--"Ohnivé Listy" /orgán čs.hasičů/ nazvaly vystoupení slov.separatistů v Bratislavě "mezinárodní ostudou".--Pan Mečiar navrhl v Prostějově zřízení Moravskoslovenského státu /bez pomlčky!/. L.Vrchovský,poslanec sněmovny lidu FS/OH/ mu oponoval, že Morava je historicky součástí zemí koruny české. Také Slezané protestovali,protože p.Mečiar na ně jaksi zapomněl.--Také čs.tisk věnoval pozornost smrti tiskového magnáta W.Maxwela,alias Hocha ;je jen otázka,zda to byla sebevražda či mu někdo pomohl. Také dohady o původu jeho peněz budou pokračovat.--23.11.tomu bude 75 let,co se v Býšti u Pardubic narodil slavný petrohradský dirigent Eduard Nápravník,přítel Čajkovského.--Jana Paulová má úspěchy jako herečka;její otec František Paul zemřel před 15ti lety.Byl šéfem divadel v Praze,Olomouci a v Brně.--"Hříchy Anny Ferencové" se jmenuje knížka,kterou ke 100.výročí narození svého otce Ference Futuristy napsala jeho dcera Anna Ferencová. Ta působila skoro 40 let v divadle v Pardubicích.--Na Václavském náměstí se nedávno konaly 3 veřejné manifestace;řečníci vyzývali k ráznosti a toleranci. Jedním z řečníků byl dr.Jiří Kotas, mluvčí Svobodného bloku,který žil v Ottawě. Čten přípis Pavla Tigrida;označil požadavky některých slovenských politiků za vydírání/"nemají daleko k vydírání"/.--Nová továrna JAWA /postavená s fin.účastí Italů/ bude vyrábět 30.000 motocyklů za rok.--Divný vtip:inserát v tisku doma: "Prodám provaz oběšence,vhodný k uhranutí."--"Mladá Fronta" má nový titul:"DNES". /Kanadští krajané Hlubůček a Kuřil začali ještě za povstání v Praze, v květnu 45,vydávat denník "Dnes",ale čs.komunisté jej během týdne likvidovali; nepomohla ani intervence ministra Václava Majera./--V Chorvátsku zničila jug.armáda slovenskou vesnici Prekopatra.--Obč.dem.strana, které předsedá V.Klaus /má prý nejlepší naději vyhrát příští volby/, označila Čs.sociální demokracii /za vedení V.Komárka a J.Horáka/ za nepřítele č.1.--Pošt. správa ČSFR vydala známku s Andrejem Hlinkou.--Zpráva o skonu 5ti-letého Patrika Polanského v Torontě nevyvolala v čs.tisku takovou pozornost,jako soud s P.Polanským v Karviné "pro těžký čin výtržnictví a těžkého ublížení na zdraví";k bitce došlo 18.5.v báru Krystal v Č.Těšíně. Pan Polanský chce žalovat čs. lékaře,že dovolili,"aby Patrik odletěl do Kanady v hrozném stavu."

Čtyři generace skautů v jedné rodině: Jiří Bruno /třetí zleva/,sborový vůdce v Kralupech nad Vltavou,může být na svou rodinu právem hrdý. Má osm skautů a skautek. Na obrázku,který nám zapůjčil náš dopisovatel a stále náruživý příznivec skautů br.Tony Cífka z Denver,Colorado,jsou sedící zleva:Jindřiška Šatavová,roz.Brunová, její matka Zdena Brunová,otec Jiří Bruno a Vladimír Šatava. V pozadí jsou vnuci a pravnuci Jiřího, který byl posledním vůdcem 7.oddílu v Prazeděvčicích před rozpuštěním komunisty v r.1949. /7.oddíl založil br.T.Cífka 7.3.1931; slavil tedy letos svou šedesátku../

Budou-li chtít, tedy mohou

"Kdyby v rámci demokratických změn v Sovětském svazu a se souhlasem sovětských a ukrajinských vládních institucí měli obyvatelé Podkarpatské Rusi zájem o připojení k ČSFR, pochopitelně bychom je od sebe nevyháněli," zdůraznil v rozhovoru pro ČSTK mluvčí ministerstva zahraničí Egon Lánský. Pokud jde o referendum, ve kterém by se podkarpatští Rusíni chtěli vyjádřit o budoucnosti své země, to je třeba prosadit u ukrajinské nebo sovětské vlády, podotkl.

Potřebujete poradit?

NÁVRAT Z CIZINY A DŮCHODY

Nároky na čs. důchod z důvodu odpracování určité doby zaměstnání v Československu se řídí dvoustrannými mezistátními smlouvami o sociálním pojištění a čs. zákonem o sociálním zabezpečení. Smlouvy o sociálním pojištěním jsou uzavřeny s východoevropskými zeměmi, s Francií a Švýcarskem. S USA je uzavřena tzv. Dohoda o výplatě důchodů. (Úmluva se Švýcarskem byla vypovězena v r. 1986, bude se jednat o uzavření nové smlouvy.)

Klasická smlouva na principu proporcionality (každá země platí díl důchodu za své doby pojištění - zaměstnání), Jakou máme např. s Francií, je rozšířena v evropských zemích, kde je pohyb pracovních sil obvyklý. Dohoda o výplatě důchodů s USA se týká pouze transferu důchodů, na které vznikl nárok (případy, kdy se do USA vystěhuje čs. občan již jako důchodce a v USA získá americké státní občanství). **Ostatní země, ze kterých se nyní naši občané nebo bývalí čs. občané vracejí, jsou tzv. nesmluvní cizinou. Aby získali nárok na čs. důchod, musí občané splnit podmínky, které zákon stanovil pro všechny žadatele žijící v Československu, a to bez** ohledu na jejich státní příslušnost. Jsou to: potřebná doba zaměstnání, která činí pro nárok na plný starobní důchod 25 roků, dosažení stanovené věkové hranice (60 let u mužů, 53 až 57 let u žen) a trvalý pobyt na území ČSFR. **Doba 25 let** se zdá být dlouhá, ale započítávají se do ní mj. studium, doba péče o dítě do 3 let, vojenská **služba a zaměstnání v cizině po skončení zaměstnání v Československu, a to doba do 30. 4. 1990 bez zaplacení příspěvků.** Cizím státním příslušníkům se doba zaměstnání v cizině zhodnotí za podmínky, že v Československu kdykoliv pracovali alespoň 10 roků, čs. občanům bez této podmínky.

Podmínka trvalého pobytu na území ČSFR je u občanů, kteří splnill předepsaný věk do 30. 9. 1988, důležitá z toho důvodu, protože teprve pak lze započítat i dobu zaměstnání v cizině a splnit tak podmínku trvání zaměstnání až do dosažení věkové hranice. Tato podmínka platila v předpisech až do 30. 9. 1988. Nárok na důchod nevznikl např. ani po 30 letech zaměstnání, jestliže mezi jeho skončením a dosažením věku uplynuly více než 2 roky.

Občanům, kteří dosáhli (dosáhnou) věkové hranice po 30. 9. 1988, vzniká nárok na starobní důchod dnem počátku trvalého pobytu na území ČSFR a tzv. podmínka trvání zaměstnání neplatí. Do potřebné doby 25 roků se také jim započítá doba zaměstnání v cizině. **Při dosažení věku 65 let vznikne nárok na poměrný starobní důchod, pro který postačí 10 roků zaměstnání.**

Přizná-li cizí nositel pojištění důchod za dobu pojištění v cizině, pak se z vypočítaného čs. důchodu částka odpovídající této době odečte, ale nárok na čs. díl zůstane zachován.

Občanům, kteří nesplňují uvedené podmínky, jsou však invalidní a osamocení bez příjmu, nebo jsou starší 65 let a nemají žádný příjem ani nejsou zabezpečeni manželem, **může být přiznán sociální důchod** (i zde je podmínkou trvalý pobyt na území ČSFR).

■ JUDr. HELENA MALINOVÁ

LIDOVÉ NOVINY 9.října 1991

IN MEMORIAM

Zastřeleni na útěku

	zastřelen	místo
Antonín Sluka	1.10. 1949	Jáchymov
R. Haschke	7. 1. 1950	Jáchymov
František Eliáš	9. 5. 1950	Jáchymov
Ilia Chubenov	28. 9. 1950	Jáchymov
Rudolf Kindl	28. 9. 1950	Jáchymov
Jindřich Táborský	9.10. 1950	při zatýkání
Jaroslav Jindra	3.12. 1950	Jáchymov
Josef Dvořáček	2. 1. 1951	Jáchymov
Milan Poreska	11. 4. 1951	Jáchymov
Jan Mikýsek	11. 5. 1951	Jáchymov
Jaromír Čapák	5.10. 1951	Jáchymov
Ferdinand Campel	15.10. 1951	Jáchymov
Vladimír Roubal	15.10. 1951	Jáchymov
Jan Úlehla	15.10. 1951	Jáchymov
František Petrů	15.10. 1951	Jáchymov
Jan Trn	15.10. 1951	Jáchymov
Josef Reindl	21.10. 1951	Jáchymov
Miloslav Hasil	28.11. 1951	Jáchymov
Jiří Jirouch	30.11. 1951	Jáchymov
Antonín Beňačka	8.12. 1951	Jáchymov
František Kudla	17.12. 1951	Jáchymov
Václav Průša	24. 9. 1955	Leopoldov
Josef Ježík	7. 6. 1956	Jáchymov
Ladislav Dokonal	2.10. 1956	Jáchymov
Josef Vaníček	28. 9. 1958	Leopoldov
Josef Kmotras	30. 8. 1959	Libkovice
Pavel Daniel	16. 7. 1959	Sýrovice
Jiří Velhart	30. 8. 1959	Libkovice
Alois Kaštovský	25. 9. 1959	Plzeň
Oldřich Kubičík	12. 6. 1961	Jakubčovice
Marie Ječmenová	17. 7. 1961	Vičice
Čestmír Šída	8.12. 1962	v autobuse
Oldřich Šulc	8.12. 1962	při eskortě

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Poúnorový Josef Pospíšil, který úspěšně podnikal v Peru a v USA, vyučoval 14 dní na "Ústavu moderního řízení TGM" ve Frenštátu p.R. Nyní tam působí 2 Američané.--25.11.tomu bude 10 let, co v Anglii zemřel novinář Rudolf Kopecký.--Ve Švýcarsku usazený dr.Felix Uhl /v r.48 odsouzený v Praze na 20 let a emigrant od r.68/ poskytl interview vsetínskému "Novému Valašsku". Za utrpení vysokoškoláků po únoru 48 viní Jiřího Pelikána a moc se diví, že se stal poradcem prez.Havla.--Lord Jacob Rotschild, rezident Anglie, navštívil jako vzácný host Vítkovické železárny; na radnici ho vítal primátor J.Smejkal. Host shlédl i svůj býv.majetek, zámek v Šilhéřovicích.--Vsetínská cymbálová muzika LIPTA vystoupila v Jižní Africe. Naši tamní krajané byli nadšeni.--Poradcem fed.ministra hospodářství v Praze se stal dosavadní curyšský resident Jiří Lobkowicz. Řekl, že na 40 hradů, zámků a tvrzí bude vráceno pův.majitelům nebo jejich potomkům.--Zájemcům pošleme zdarma projev poslance V.Holuba na oslavě 28.X. v Londýně.--Libuše Šlechtová píše do francouzských novin o dnešní situaci v ČSFR. Jinak je známou malířkou.--V "Obraně lidu" vyšel humorný článek "Vojín Kristofori: Poslušně hlásím..." Autor má norské občanství, ale žije ve Švýcarsku.--Rev.dr.Jan Lang si z Londýna zajel do Prahy, aby z rukou prez.Havla dostal "Řád TGM, II.třídy". Týž řád dostal i Tomáš Baťa a dr.Martin Kvetko.--F.Anděl nám z Melbourne poslal pěknou fotografii své paní s novou čs.velvyslankyní v Austrálii, MUDr.J.Moserovou. Také zvěčnil manžele Hermanovy z Corio, Vict.--MUDr.J.Žák založil v Curychu firmu MEDIMPEX ZAK, která dováží do ČSFR medikamenty.--Starosta Nového Města nad Metují, Pavel Vašina, předal 14.9. diplom čestného občanství města prof.basilejské university Janu M.Lochmanovi, jako projev uznání jeho akademické a vědecké práce.--Dr.Karel Hrubý, předseda Čs.sociální demokracie v zahraničí a rezident Basileje, nám sdělil, že jeho organizace bude podporovat Battěkovu Asociaci sociálních demokratů v českých zemích.--Baťovec Joe Buršík nám sdělil, že v Sydney je 20 studentů z ČSFR na 4-měsíční stáži různých oborů. O žádných "au-pair" děvčatech z ČSFR se nic neví.--Otec Jan Birka se z Lucernu přesunul do Všetat.--Otec Msgr.Pavel Kučera vedl ve Tranfurtu/M. dobře navštívenou duchovní obnovu.--P.Pastrňák, Lindeng.5, 1070 Wien, Austria, pošle krajanům kdekoliv za $25 vyjímečnou knihu "Peter Dvorský", která vyšla na Slovensku k jeho 40.narozeninám. Je to unikát.--"Oběžník České kat.misie" vyšel v Paříži v nové úpravě. Má zajímavý obsah. Adresa: 35, rue de Sevres, 750 06 Paris, France.--Býv.rezident Lucernu, dp.Ant.Bernáček, má tuto novou adresu: 739 49 Metylovice č.120, ČSFR. Tel.65-87-611. /Působil před lety v kanadském Torontu./--Přátele zdraví Jan Komenda, 3/52 Flathead Rd., Ettalong, NSW 2257, Australia. Poslal nám foto krásné pláže poblíž Sydney.--Z Austrálie se do Nuslí vrátil Josef Martin, zvaný "Australák". Má 2 obchody s potravinami, které jsou otevřeny "non-stop".--Dr.Zd.Drábek žil od r.1969 v Anglii a v USA. Nyní je v Praze ředitelem Fed.agentury pro zahraniční investice.--Švýc."Zpravodaj" měl článek J.Štefančíka "Aj taký bol Štefan Roman". Týká se knihy P.MacKay-e.

DOMÁCÍ UZENINY
*
EVROPSKÉ LAHŮDKY

PARKLAND
MEAT PRODUCTS
ILJA
ŠANDA
2216 BLOOR WEST (u Runnymede)
TORONTO, ONT. M6S 1N4 TEL: 766-8338
Máme také houskové knedlíky.

NAŠI V USA

Plk.USAF Klement Macháček, texaský Čech 2.generace, zavítal s rodinou do Prahy. Pilotoval obří letouny B-52 nad Vietnamem. Rod pochází z Archlebova u Dědic.--V San Francisku měl úspěch brněnský kytarista Ivan Křižan.--Prof.Jiří Liška z Baltimore, MD se na stránkách "Reflexu" vyjádřil k příp.rozdělení ČSFR slovy "když se rozejít, tak rychle"; jde o býv.čs.diplomata z poúnorové vlny.--Brněnský rodák ing.Karel Vojta, nar.12.4.27, byl ve svém bytě v sev.Chicagu přepaden mladistvými lupiči a na následky zranění zemřel. Hledají se jeho příbuzní v Kanadě a ve Švýcarsku.--Písecký učitel v.v.Jiří Švec napsal pro chicagský "Hlas národa" článek k 50.výročí tragické smrti Karla Hašlera.--Hrabě Jindřich Kolowrat-Krakowský resignoval jako čs.vyslanec v Turecku v r.48 a žil v USA. Nyní se usadil v ČSFR. Pražský palác pronajal Národnímu divadlu na 1 Kčs ročně, zámeček Diana na Tachovsku pronajme důchodcům a dům "Chicago" na Národní třídě restauruje.--Knihu Jarmily Novotné "Byla jsem šťastná" lze za $10 objednat na adrese: D.Bryndová, Vyd.Melantrich, Václavské nám 36, 100 00 Praha 1, ČSFR.--Prez.Havla při nedávné návštěvě USA doprovázelo 36 osob, včetně M.Galušky..Na programu byl Washington, Los Angeles, Bethlehem, PA a New York. Zlatým hřebem byla audience u pres.Bushe.--20.11.tomu bude 40 let, co v USA zemřel senátor Vojta Beneš, bratr presidenta. /V r.1949 měl projev na Masaryktownu u Toronta./--22.12.tomu bude 5 let, co v NY zemřel mez.diplomat Jiří Janeček.--"New York Times" přinesly úvodník "Czechoslovakia Reaches Out, Despite the Pressures Within", autorem byl J.Tagliabue. Komentuje návštěvu prez.Havla.--Am.krajan Boris Korbel chtěl investovat do pražské Sparty, ale nyní se zdá, že si vybral Slávii.--Vyšlo nové číslo angl.revue "Carpatho-Rusyn American", 132 Hawthorn St., Pittsburgh, PA. 15218, USA.--Pražskému listu "Český Dialog" poskytl interview poúnorový exulant Josef Hasil, zvaný "Král Šumavy". Až do r.1952 převáděl lidi do záp.Německa; čs.komunisté se mstili jeho rodině doma. V knize "Výstřely na hranici /Naše Vojsko, 1972/ je mu věnována celá kapitola. Žije v Chicagu.--"Hlas národa" otiskl rozhovor s předsedkyní ČNR Dagmar Burešovou. Je stále v srdci skautka.--Střediskem krajanského života v Clevelandu je "Česká sín Karlín" na Fleet Ave.

HODLÁTE-LI KOUPIT NEBO PRODAT
DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI..
obraťte se s důvěrou na
GEORGE J. B. DANES
Family Trust Corporation Realtor
Tel.439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/

Letošního září se na travnatých tenisových dvorcích v East Providence, Rhode Island, USA konalo mezinárodní mistrovství USA tenisových veteránů nad 80 let. Nepřekvapilo, že mezi účastníky byl i býv.čs. tenisový mistr Miloš Šolc, st., třetí zleva. Po jeho levici je jeho syn Josef a první zleva na fotografii je Rev.Miloš Šolc, ml., duchovní správce Čs.baptistického kostela v Torontě.

Z Vermontu došla smutná zpráva, že tam 30.října zemřela pí Věra Součková, roz. Kroužalová. Narodila se 18.5.21 v Pardubicích. Byla tam spolumajitelkou známého hotelu PALACE. Po únoru 48 odešla s manželem do USA, kde vynikli v oboru pohostinství. Její dcera Věra se provdala za Petra Beneše ml.

První byli horníci

První přibyli z Čech do Nového světa horníci z Jáchymovska. Kolem roku 1528 byli vysláni do Malé Neapole, což je dnešní Venezuela, aby tam pracovali ve stříbrných dolech jako zaměstnanci bankovního domu rodiny Welserů.

O přínosu Čechů a Slováků technickému pokroku na území Spojených států vypráví v Meteoru osoba nanejvýš povolaná — dr. Miloslav Rechcigl, vědecký pracovník v oboru veřejného zdravotnictví v USA a svého času i předseda Čs. společnosti pro vědy a umění. Tato instituce spojovala v minulých desetiletích vědce a umělce českého a slovenského původu, kteří žijí v Americe, Oceánii, Asii, Africe i Evropě. Před prázdninami vyprávěl o činnosti této významné společnosti i o významu vědy pro současné Československo. A nyní se s ním na vlnách pražského rozhlasu třikrát setkáme při líčení bohatého života našich lidí za hranicemi vlasti.

»První prokázaný pobyt Čecha na půdě Severní Ameriky je pobyt Joachima Ganze z Prahy, který přijel roku 1585 do Roanoke v Severní Karolíně s badatelskou výpravou sira Waltera Raleigha. Joachim Ganz byl významným vědcem, zabýval se hutnictvím a alchymií, vyznal se v úpravě a tavení mědi. Master Youngham, jak mu Angličané říkali, získal u kolonistů velkou úctu nejen svou kvalifikací, ale především úspěchem spojeným s posláním výpravy — najít ložiska cenných kovů.

První přichozí z Čech, který se usadil v Americe natrvalo, byl zaměřením také vědec. Augustin Heřman (1621—1686) pocházel z Prahy a vždy se podepisoval Augustine Heřman Bohemiensis. Pracoval jako měřič a kreslič a byl hluboce obeznámen s osazováním a rozvojem nových zemí. Jako chytrý a podnikavý obchodník, nebojácný politik, výmluvný i schopný diplomat, který mluvil několika jazyky, patřil mezi nejvýraznější osobnosti koloniální Ameriky 17. století. Jedním z jeho největších úspěchů byla mapa Marylandu a Virginie. Tento úkol mu zadal lord Baltimore a odměnil ho dědičným titulem lorda a velkým panstvím o rozloze 20 000 akrů, které Heřman nazval Bohemia Manor, neboli České panství.

Třetím pionýrem v Americe byl u nás dobře známý Tadeáš Haenke (1761—1817), který pocházel z Chřibské a usadil se v Jižní Americe. Podnikl v letech 1789—1794 řadu výprav podél pobřeží celé Ameriky, pronikl na Aljašku, napříč Tichým oceánem na ostrovy Mariany, Filipíny, na východní pobřeží Austrálie, do souostroví Tonga a Callao. Usadil se v městě Cochabamba v Bolivii.«

Dr. Rechcigl bude v Meteoru provázet posluchače tímto proudem našich lidí v Americe až do současnosti: význam lékařů Arpáda G. C. Gerstera, Carla Kollera, Josefa Goldbergera, Fredericha Novyho, Simona Flexnera, techniků a fyziků J. Melana, Friedricha Empergera, Gustava Lidenthala, Francise Kovarika (za druhé světové války se podílel jako profesor fyziky na Yalské univerzitě na projektu Manhattan — vývoje atomové pumy), Arthura Haase . . . Jestlipak vite, že fyzik světového formátu a otec atomové bomby Edvard Teller má také kořeny na našem území? Jeho otec, povoláním advokát, se narodil v Nových Zámcích na jižním Slovensku. Dr. Rechcigl napočítal osob českého a slovenského původu vyznamenaných Nobelovou cenou piných 14. Z toho pouze dva laureáti, Jaroslav Heyrovský a Jaroslav Seifert, žili a umřeli v Československu . . .

(bi)